

Følgen bliver da maaste, at de komme til at tabe mere end de 10 Ore, de vilde give, hvis de købte det til 1 Kr. pr. Pfd. Jeg tror altsaa, at det kan siges, at i Almindelighed — der er jo ingen Regel uden Undtagelse — falde disse Forfalskninger paa Smaamanden, fordi han kjøber af det Billigste, da hans Penge som oftest ere saa. — Det har forundret mig, at der i Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt af den høitærede Minister, hvor der i § 1 var nævnet en hel Del Varer, ikke blev nævnet mange flere Varer, naar man dog var inde paa at nævne Noget. Thi dersom dette Lovforslag kom til at udgaa som Lov, saaledes som det ser ud i dette Dieblit, da ser det ud, som om de Varer, som her ere nævned, skulle undergives særlig Kontrol, hvormod de Varer, som ikke udtrykkelig nævnes, bedre kunne gaa igjennem, hvad jeg vil kalde med et almindeligt Udtryk, det store Sold (Koch: Det er ogsaa Meningen!). Det er ogsaa Meningen, siger det ærede Medlem for Odense, men det forekommer mig, at det ikke er rigtigt. Det er jo virkelig ogsaa oplyst, at der er Ting, som ikke ere nævnte i Lovforslaget, der i lige saa høj Grad forfaltes, f. Ex. Peber. Det er konstateret af Videnskabsmænd, at Peber ofte er blandet med Rug, Hvede, Vrter, ja endog med Dyrknogler. I det Hele tror jeg som Regel, at der ikke er Noget, som i højere Grad er Gjenstand for Forfalskning end Kolonialvarer i formalet eller stødt Tilstand. Det er altid lettere at indsmugle Forfalskning, naar Gjenstandene sælges i formalet eller stødt Tilstand, end naar de sælges i hel Tilstand. Eddike, som er en Vare, der heller ikke bruges saa lidt, forfaltes ofte med Virsyre, Svovlsyre og Saltsyre, for at den kan rive; man veed nok, at Eddike skal rive paa Tungen. Det forekommer mig imidlertid heller ikke just at være saa uskyldigt at forfalte Eddike paa denne Maade. Jeg tror nok, det kan siges, at der virkelig især paa, hvad vi kalde Kolonialhandelens Omraade, gaar store Forfalskninger i Svang, og det er ogsaa oplyst af Videnskabsmænd, at Forfalskningen ikke alene sker ligefrem, men som oftest i anden Potents, det vil sige, at de Ting som Vedkommende kjøbe til at forfalte med, som oftest ere forfalskede. Jeg tror, at der navnlig paa Kolonialhandelens Omraade er Grund til at gjøre Noget, og jeg kunde ønske, naar der skal nævnes nogle Varer i Loven, at der maatte nævnes mange flere. Jeg skal til-

lade mig en Bemærkning overfor de Gjenstande, der ere nævnte, og det er med Hensyn til Smør. Jeg ser, at det skal undersøges ved Tilvirkningen, altsaa ved Fabrikationen. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorledes dette praktisk skal kunne sættes i Værk. Der er jo Kjøbstæder — Handelspladsene skulle ogsaa medtages — jeg behøver ikke at gaa længere end til den Kjøbstad, jeg repræsenterer, nemlig Ribe, hvor en grumme stor Del af Kjøbstadens Borgere ere Landmænd. Er det nu virkelig Meningen — og det kan jo ikke nytte at at paabyde Mere, end der kan være Rimelighed og Mulighed for at overholde — at disse Landmænd virkelig skulle have en Mand til at se paa, hver Gang de kjerne eller lave Smør? Det tror jeg ikke kan være Meningen, thi det kan ikke gjennemføres. Den anden Side af Sagen, og som det lader til, at Hovedinteressen knytter sig til under dette Lovforslags Behandling, er Kjøb. Der er talt vidt og bredt om, at det var saa farligt med Kjøbsforfalskning; men jeg tror, at det ikke vil være nær saa nemt at forfalte Kjøb eller narre Folk dermed, som f. Ex. med Kolonialvarer. For Landets Vedkommende tror jeg, at Landsbyslagterne isølge de faktiske Forhold, der findes paa Landet, ere undergivne en ikke saa lille Kontrol fra Befolkningens Side. Der er en vis naturlig Afsky for at spise Kjøb af et sygt Dyr ligesaa saa vel som af et Dyr, der er kreperet. Det forekommer mig, at Befolkningen paa Grund heraf vil øve et ikke saa lille Tilsyn med vedkommende Slagtere. Jeg tror, at, dersom en Slagter f. Ex. vilde bruge den Trafik, at han vilde søge Kjødet af syge Dyr for at faae billige Varer, saa vilde hans Handel paa Landet snart være ferdig. (En Stemme: Saa vil han handle i Kjøbstæderne). Det ærede Medlem siger, at saa vil han handle i Kjøbstæderne; men det forekommer mig efter den Retning, hvori Udtalelserne om Kjødet ere gaaede i det andet Thing — heldigvis er Lovforslaget jo nu ikke saa strengt, som da det blev forelagt — at man kommer til at rette Smed for Bager. De Herrer indrømme jo, at vi nok ude paa Landet kunne kontrolere os selv, det forekommer mig i alt Fald, at det ærede Medlem, der afbrød mig, giver Anledning til at antage, at han er enig deri. Men man kommer da til at rette Smed for Bager, thi man slaar Landsbyslagterne ihjel, dersom man gjør Tilsynet skarpere for Kjøbstæderne. Det er Noget, Landsbyslagterne særlig ville komme til at lide under, thi det vil da være